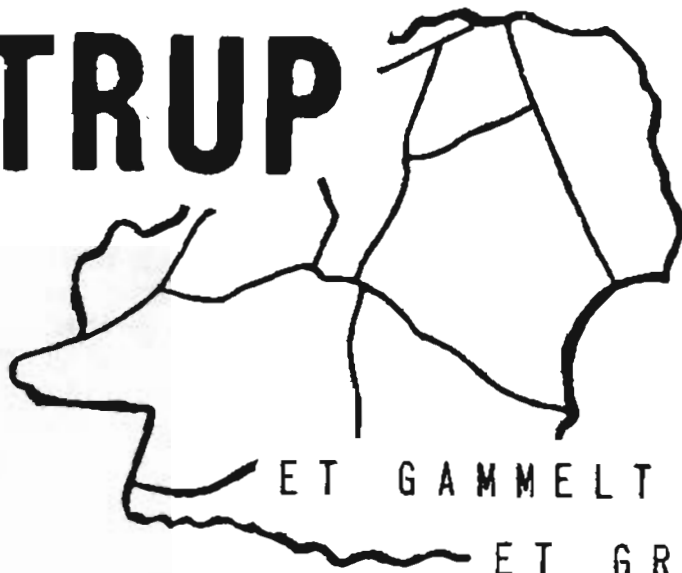

LINTRUP

2

MARTS
1981

ET GAMMELT SOGN

ET GRÆNSESOGN

" - din dag er kort, men slægtens lang "

G O D T
T E A T E R
I
T O R N U M

Marts 1925

Det lykkedes
Tornums dygtige
amatørskuespil-
lere at få fuldt
hus fire gange
til deres strå-
lende opførelse
af Holbergs ko-
medie: ERASMUS-
MONTANUS.

På scenen, der var oplyst af ni kraftige petroleumslamper, så man: Johannes Salling, Svend Grønbek, Johanne Hansen, Søren Rasmussen, Goske Hansen, Sigrød Kromann, en redaktionen ukendt karl, Peter Larsen og (siddende) Marie Rasmussen og Carl Pultz.

Stykket var instrueret af Kirstine og Hans Jensen, Tornumgård. Både instruktørerne og skuespillerne høstede alle fire gange et stort og absolut fortjent bifald.

o o o

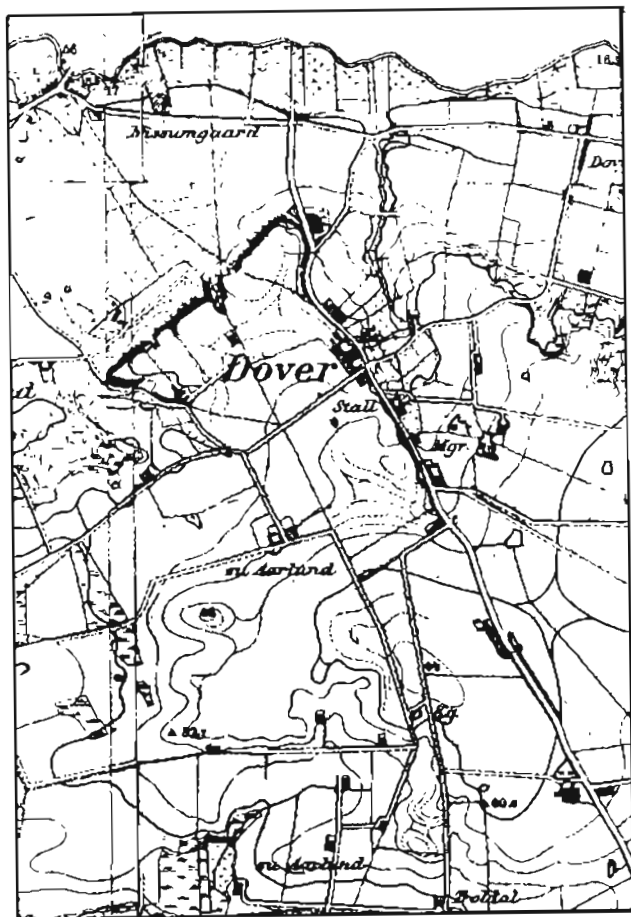
Tornum forsamlingshus er landsbyens gamle skole, som beboerne købte af kommunen i 1919 og indrettede til samlingslokale. Huset var ramme om mange aktiviteter, til det i 1960 atter solgtes til kommunen, der lod det nedrive; men om dette hus - mere senere.

D O V E R

D O F R E (1235-1300), D O W E R T H (1350), D O U V E R (1604)

Dover er en gammel landsby, langt ældre end Lintrup. Allerede i 1235 er byen nævnt; men i skattelisterne for 1542 er den mærkeligt nok ikke nævnt (glemt?). Ifølge de gamle beretninger har der været en kirke i Dover. Den var kun 30x15 alen (18x9 meter). Nogle mener, kirken forfaldt, da sognets indbyggere uddøde under pesten 1235-50, andre mener, at de kejserlige, ka-

tolske tropper under Tilly og Wallenstein nedbrændte den, da de i 1627-29 drog hærgende op gennem Jylland. Bakken, hvor kirken har stået, vises endnu; men ethvert spor er slettet.

Gl. tysk kort fra 1880.

I begyndelsen af forrige århundrede angives Dovre at have 12 gårde, 3 landbolssteder og 3 indsidersteder.

Dover skoledistrikt spændte ved århundredskiftet fra Kongeåen til Skærbækhus; men flere børn gik i Tornum skole.

Byens gamle kro, der var fra ca. 1850, lå vest for den gamle vej ved den vejstump, der endnu er bevaret. Den brændte i 1934, og ejeren byggede sig en gård lidt nordligere.

Dover ligger på den gamle studevej eller "Æ Dryvvej", der kommer ind i sognet ved Foldingbro og fra Dover går over Trolldal (der kan være svært at passere ved nattetide på grund af en hovedløs hest) og forbi Vimtrup til Skærbæk Mølle. Der var på det korte stræk fem kroer.

Når de store studedrifter kom over grænsen på vej til det tyske, har man handlet og drukket lidkøb, og utallige er historierne om toldsnyderi.

(Kilder: Pilegårds og Marcussens bøger m. fl.)

DEN STRÅTÆKTE KRO

Lintrup gamle kro, en ret stor og rummelig bygning, lå, hvor den nuværende kro ligger, Den var kendetegnet af et meget højt stråtag. I hjørnet ved rejsestalden var der købmandshandel med to firedelte vinduer og en jernstang foran, som man kunne binde en hest til. Gennem døren kom man ind i en lille forstue med tre døre, en til butikken, en til loftstrappen og en til skænkestuen. Butikken var fyldt med alt, hvad der hørte en landhandel til. Bag disken var skuffer med mel, gryn, svesker, rosiner, sukker, salt og soda. Man kunne nemt gå hen og tage fejl. Engang fik et større selskab soda i stedet for salt i suppen. På gulvet var der margarine i bøtter og smør i dritler. Klipfisk og tjæret reb lå i stabler. Lugten af gammel ost og sure sild blandede sig med de andre dufte. Brændevin tappedes på flasker og i skægmænd, det var dunke af stentøj. Det var en rigtig blandet landhandel, hvor man kunne få alt. Bad man om 3 til 20, betød det 3 cigarer til 20 pfenig.

Postvognen fra Rødding ankommer, og fodposten er klar

Fra butikken var der dør til krostuen. Den stod næsten altid på klem, og øl- og tobaksskyer bølgede under loftet derinde. Gik man længere frem gennem "æ lille døns", kom man ind i et firefags rum, hvor der var plads til møder og sammenkomster. Det kaldtes "salen", og for børnene var det som en tur i paradys, når der hvert år, fjorten dage før jul var lavet juleudstilling med farvestrålende ting og sager. Sådant så man her kun en gang om året. Om vinteren kom de unge sammen her til sanglege og folkedans, og for børnene holdt Kresten Thy danseskole, så der var mange aktiviteter i salen.

Kroens anden indgangsdør førte ind til det lille rum, hvor der var postkontor med telefonforbindelse til Rødding. Købmand og kromand, Hans Peter Hansen (vor nuværende "postmesters" farfar) var også postmester og gemeindevorsteher (kommuneforstander).

Der var dengang daglig post- og personbefordring til Rødding med en lukket dagvogn. Kusken, Nis Post var tillige staldkarl i kroen, og han var et af de få mennesker, der oplevede en masse på en tur til Rødding. Det var ikke sjældent, at de store drenge drillede ham ved at løbe efter vognen og hoppe op i den; men Nis havde en god pisk med en lang snert.

I 1910 blev post og telefon flyttet til det nuværende posthus, og natten til d. 1. april 1933 nedbrændte kroen, efter at der to gange tidligere var forsøgt ildspåsættelse. Det var i en tid, hvor hele egnen var opskræmt af mange ildebrande.

LINTRUP SOGN - ET FUGTIGT SOGN

Foruden den foran omtalte kro i Lintrup by, har der i sognet været fire andre kroer: Lintrup Nørrekro eller Skidden Kro (nu Kongeåvej 24), Foldingbro Kro, Dover Kro og Tornum Kro. Endvidere har der været udskænkning i Vimtrup (Vimtrupvej 4), på Nissumgård i Foldingbro og på Niels Schultzs gård i Kastbjerg. - Det eneste område, der ikke synes at have haft officielle udskænkingssteder, er Mejlby; men her klarede man sig måske på anden måde!

DRENGE LAVER HÆRVÆRK

I Gaar fik 5 Drengene i Skolen deres velfortjente Straf for Ødelæggelse af Telefonklokker paa vor saa nødvendige Telefonlinie til Rødding. De tre ældste og den yngste, der var 8 Aar, fik hver 3 Rap i Enden af Lærer Schmidts Stok, medens den 5. slap med 1 Rap, idet han ikke havde haft Held med at ramme Klokkerne.

Ovenstående notits kunne have stået i LINTRUP AVIS for den 6. september 1918, hvis der da havde været en sådan avis. Dagen før havde skolelæreren nemlig hele 13 gange måttet svinge spanskrøret over de 5 drenges strammede bukseender.

Nu er spørgsmålet, var de 5 drenge hærværksmænd, eller var de frihedskæmpere? - Telefonledningen tilhørte jo den tyske stat!

Og et andet spørgsmål, nu vi er ved at kikke i Lintrup skoles straffeprotokol fra tiden 1900-1920. Vi nævner selvfølgelig ingen navne; men hvis var de 28 ødelagte vinduesruder og de mishandlede gæs, der sidst i november samme år indbragte to drenge hver 4 slag i enden - 4 Stockschläge auf das Gesetz.

1000 tak

Det lokalhistoriske udvalg siger hermed tak for lån til alle dem, der hidtil har stillet gamle papirer, postkort, landkort, billeder og meget andet til rådighed for os.

Vi har foretaget de nødvendige notater og kopieringer og har igen afleveret de originale ting til ejerne. Skulle nogen trods alt mangle noget, beder vi om, at man vil sige til.

Vi undskylder, at vi i denne første omgang har beholdt en del af tingene alt for længe; men det skyldes begyndervanskeligheder. Nu mener vi at have system i arbejdet, så man roligt kan låne os gamle ting og sager og regne med at få dem hurtigt igen.

Grundlaget for vort arbejde er, at hele sognet vil hjælpe os med at finde gamle papirer frem fra skuffer og andre gemmer.

Bladet udgives af lokalhist. udvalg: Anne-Brit Skjønaa 855245, Knud Pedersen 855115, Hans Bendtsen 855306 og Povl Hinge 855318. Bladets adresse: Hinge, Kirkepladsen 1, 6660 Lintrup.

Løse blade (nr. 1 og 2) kan for 2 kr pr. stk. købes hos udvalget.